

РЕШЕНИЕ

№ 13359

гр. С., 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ИЛ. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110138740 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба, депозирана от К. М. Б. срещу З.

Ищецът Б. е предявил срещу ответника З. иск с правно основание чл. 432, вр. чл. 380 КЗ за заплащане на сумата от 5345,40 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в направените от ищеца разходи за лечение на телесни увреждания, в резултат на ПТП, реализирано на 11.08.2020г. в гр. С. с лек автомобил „О.“ с рег. № ., в който ищецът бил пътник, а именно: 200 лева - разходи за лекарства, 1080 лева - допълнителни разходи за силна храна /усилена диета/, 1430 лева - разходи за закупуване на медицинско изделие – метални импланти и Киршнерови игли, 900 лева - разходи за избор на екип, 58 лева - разходи за заплащане на потребителска такса, 7,40 лева - разходи за потребителска такса, 70 лева - разходи за заплащане на медицински транспорт, 600 лева - разходи за болногледач, 600 лева - разходи за рехабилитационни процедури, 200 лева - разходи за транспорт, 200 лева – разходи за закупуване на protect cat walker, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 11.08.2020 г. около 15:30 часа пострадал в резултат на ПТП, настъпило в гр.С. с лек автомобил „О.“ с рег.№ ., управляван от П. Д. Й., в който автомобил ищецът би пътник. Виновен за ПТП бил водачът П. Й., който се движел по ул. „Х. Д.“ в посока от ул.„Б.“ към ул. „Л.“ с несъобразена с пътните условия скорост. На 900 м. след разклона с ул. „П.“ изгубил управлението над автомобила, излязъл извън пътното платно и самокатастрофирал в предпазна мантиanela в дясно.

В резултат на ПТП ищецът получил травматични увреждания, изразяващи се във фрактура на левия глезен. Бил приет в У. със силни болки, отоци, ограничени движения в

областта на ляв глезен. Наложило се извършване на операция за стабилизиране на фрактурата, която била осъществена на 17.08.2020г. Била извършена кръвна репозиция и му била поставена метална остеосинтеза. Фрактурата била репонирана и фиксирана с две Киршнерови игли и винтове. Бил обездвижен, което наложило непрекъснато чужда помощ в ежедневието. Приемал обезболяващи медикаменти. Наложило се извършване на втора операция за изваждане на остеосинтезния материал, поради което бил отново хоспитализиран на 06.10.2020 г. След операцията продължил да изпитва болки. Лечението му наложило да осъществи разходите, които претендира за лечение и възстановяване.

Ищецът твърди, че към момента на ПТП, гражданската отговорност на виновния водач била застрахована при ответното дружество. Въпреки отправената покана за заплащане на обезщетение за причинените имуществени вреди, такова не последвало. Поради това ищецът моли З.да бъде осъдено да заплати претендираните суми. Моли за присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор, в който оспорва иска по основание и размер. Счита претендираното обезщетение за прекомерно. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между твърдените телесни увреждания и разходи за лечение и процесното ПТП. Оспорва наличието на виновно противоправно поведение на водача на автомобила, с който е станало ПТП. Алтернативно твърди съпричиняване от страна на пострадалото лице, доколкото последното се возило без поставен обезопасителен колан. Не оспорва наличие на сключена застраховка „Гражд. отговорност” по отношение на виновния водач в З.към датата на ПТП. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 КЗ.

Съдът счита, че претенцията за забава не следва да се квалифицира като отделен иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, доколкото се касае за законна лихва.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, прие от фактическа страна следното:

По допустимостта на исковете по чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 КЗ:

Нормата на чл. 498, ал. 3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка „ГО на автомобилистите“ и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител – чл. 496, ал. 1 КЗ. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ. Уредбата е повелителна и за спазването на срока съдът следи служебно. Изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

От представените по делото писмени доказателства, а именно: претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Гражд. отговорност” от К. М. Б. до З./л. 20-21 от делото/ се установява, че на 26.05.2021г. ищецът е

депозирал пред ответното дружество претенция за изплащане на обезщетение във връзка с имуществени разходи /щети/.

Несъмнено към датата на депозиране на исковата молба в съда – 18.07.2022г. е изтекъл предвиденият от разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ, вр. чл. 496, ал. 1 КЗ тримесечен рекламационен срок относно претърпените от ищеца имуществени вреди от проведено допълнително лечение.

По делото не се твърди и не се установява ответникът да е извършил плащане в полза на ищеца на застрахователно обезщетение във връзка с претендираната сума, касаеща лечение по процесните фактури. С оглед на това, за ищеца не е налице предвидената от нормата на чл. 498, ал. 3 КЗ процесуална пречка, препятстваща защитата му по исков ред. Ето защо предявеният от него иск е допустим.

По иска с правно основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 КЗ:

В тежест на ищеца по така предявения иск е да установи следните обстоятелства: наличие на договор за застраховка гражд. отговорност, сключен от ответника, който да покрива риска от възникване на отговорност за вреди в правната сфера на водача при управление на лек автомобил „О.” с рег. № .; реализиран в хода на действие на същия застрахователен риск – причинени от застрахованото лице на ищеца имуществени вреди – разходи за лечение; отправена от ищеца писмена застрахователна претенция към ответника, ведно с предоставяне на пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от застрахователя; вид и размер на вредите.

При установяване на горното, в тежест на ответника е да установи в процеса положителния факт на погасяването на дълга, както и да обори презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 ЗЗД на водача на застрахования при него автомобил, в частност да докаже възраженията си.

Съдът с оглед процесуалното поведение на страните приема за безспорно обстоятелството, че към датата на настъпване на ПТП отговорността на водача на лек автомобил „О.” с рег. № . е била застрахована по застраховка „Гражд. отговорност” при ответника З.

От представения по делото констативен протокол за ПТП /л. 6 от делото/, както и от разпита на свидетеля П. Д. Й., се установява, че на 11.08.2020г. свидетелят П. Й. управлявал лек автомобил „О.” с рег. № ., в който ищецът бил пътник. Автомобилът се движел по ул. „Х. Д.” в посока от ул. „Б.” към ул. „Л.”, като поради несъобразена с пътните условия скорост – мокро пътно платно със скален нанос, които били разположени перпендикулярно на посоката, в която се движел автомобила, автомобилът занесъл настрани, водачът загубил контрол над него и се ударил в дясната предпазна мантинела. ПТП било релизирано на около 900 м. след разклона с ул. „П.”.

Съдът кредитира показанията на свидетеля П. Й., който като водач на автомобила, бил и очевидец на инцидента. Съдът приема за житейски оправдано, свидетелят да се опитва да омаловажи и оправдае поведението си, доколкото именно негова е вината за настъпване

на ПТП. Като цяло, обаче, свидетелят добросъвестно предава обстоятелствата, при които е настъпил инцидента, като твърденията му в тази насока намират подкрепа и в приетата по делото комплексна АТЕ и СМЕ.

Съдът кредитира изцяло заключението на експертизата, като съобрази, че вещите лица са отговорили в пълнота и обективно на поставените въпроси.

Така, вещите лица дават следния механизъм на настъпване на ПТП:

На 11.08.2020г. около 15:30 часа лек автомобил „О.“, с рег. № . се движи по ул. „Х. Д.“, с посока от ул. „Б.“ към ул. „Л.“ и скорост около 50 км/ч. Пътното платно било мокро, като се стичала вода и кален нанос, перпендикулярно на посоката на ориентация на лекия автомобил. В района на 900 метра след разклона с ул. „П.“, превозното средство занася, отклонява се надясно и самокатастрофира в предпазна мантинела, ограничаваща пътното платно вдясно.

От техническа гледна точка и от приложените по делото доказателства, може да се направи извод, че причина за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача, който при наличие на течаща вода с кални примеси е управлявал превозното средство със скорост, при която е изгубил управление и се е ударил в дясната предпазна мантинела. Преди и по време на настъпване на произшествието, скоростта на движение на лек автомобил „О.“, с рег. № . е била около 50 км./ч.

Процесният лек автомобил е оборудван със следните предпазни колани: два триточкови инерционни колани на предните две седалки и три колана на задните седалки.

До тук разгледаните писмени и гласни доказателствени средства, както и заключението на комплексната експертиза в частта относно АТЕ, водят до безспорен извод относно противоправното поведение на свидетеля П. Й., което е в нарушение на ЗДвП, и което е станало причина за настъпване на процесното ПТП.

Действително, констативният протокол не се ползва с доказателствена сила относно механизма на ПТП и вината на водача. Отразените в него обстоятелства, обаче, кореспондират на заявеното от свидетеля – очевидец, както и на механизма, даден от вещото лице по АТЕ, поради което съдът го кредитира.

Противоправното и виновно поведение на водача на „О.“ с рег. № . се установява и от приобщените по делото материали по ДП № 3М 11226/2020г., видно от които досъдебното производство е било прекратено поради направено изявление на пострадалия К. Б. по чл. 343, ал. 2 НПК. Видно от НП № 20-4332-021200 от 07.12.2020г. /л. 136 от делото/, с него е била ангажирана административно-наказателната отговорност на виновния водач за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП именно във връзка с процесното ПТП. Действително, по делото липсват данни дали НП е влязло в сила. Вината на водача, обаче, се установява както беше посочено и по-горе, както от самите негови показания, така и от заключението на комплексната АТЕ и СМЕ.

Съдът кредитира изцяло и заключението в неговата съдебно-медицинска част, от която се извежда вида на телесните уреждания, причинени на ищеца като пътник в

процесното МПС, наличието на причинно – следствена връзка между тях и виновното деяние на водача на автомобила.

Така, според вещото лице:

От представените в делото епикризи е видно, че ищецът е получил директна травма в областта на лявата глезенна става, довела до фрактури на две места: на вътрешния глезен и на на скочната кост (талус).

Всяка една от фрактурите поотделно, както и в съвкупност, реализират медико-биологичния признак **ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ В ДВИЖЕНИЕТО НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК ЗА СРОК ПО-ГОЛЯМ ОТ 30 ДНИ.**

Двете описани фрактури в конкретния случай се получават по директния механизъм на компресията, причинена от удар по стъпалната част на ходилото (каквато е и височинната травма), която компресия поражда натиск по надлъжната ос на подбедрицата, при което се притиска силно тибията (големия пищял) срещу талуса (скочната кост).

Този механизъм е възможен при ПТП с настъпил удар по долната част на лявото стъпало, когато биха се създали условията за получаване на конкретните за ищеца фрактури.

Поставеният предпазен колан все пак дава едно изместване на тялото напред с около 2 см. при челен удар и доколкото стъпалата на пътника седящ до шофьора плътно опират до твърдите части от интериора на купето отдолу пред него, то конкретните две фрактури на ищеца могат да се получат и при поставен предпазен колан.

В делото има представени три епикризи за хоспитализация на ищеца, както следва: Епикриза по ИЗ 14250/2020 на У.“ - С., 11.08 - 21.08.2020г., когато по спешност е била осъществена оперативна интервенция по наместването на двете фрактури и поставянето на импланти - Киршнерови игли за талуса и 3 бр. винтове на вътрешния глезен. Предписано е медикаментозно лечение за дома с антикоагуланта Фраксепарин до 30-ия ден, както и да ходи с 2 помощни средства (патерици) по указания начин, без да натоварва крайника; епикриза по ИЗ 2375/2021 на У.“ – С. 10.02 - 16.02.2021 г., когато оперативно е била защитна разкъсно-контузна рана на лявото ходило с давност няколко седмици преди това и следователно тази у вреда не е в причинна връзка с процесното ПТП. По време на тази хоспитализация са извадени киршнеровите игли от талуса (скочната кост), а на рентгеновото изследване на левия глезен е установено усложнение - остеопоротична костна плътност (локална остеопороза). Препоръчан е свободен режим на движение, без изписани медикаменти за домашно ползване; епикриза по ИЗ 3958/2021 на П., 31.08 - 03.09.2021 г., когато е проведена трета операция по отстраняването на трите винта от вътрешния глезен. Не е изписана медикаментозна терапия за в къщи, като е отбелязано нуждата от помощни средства (не е посочено какви за колко време).

Описаното лечение на ищеца е било своевременно и адекватно на получените травматични увреждания.

Медицинските критерии за възстановяване до ниво на работоспособност при конкретните фрактури на ищеца и липса на усложнения, за неговата възрастова група, са

около 5-6 месеца.

Единствено в последната епикриза от В., ишецът е съобщил за придружаващо заболяване - АХ (артериална хипертония), която заболяване не може да повлияе на лечението и възстановяването от травматични състояния, каквито са фрактурите.

В делото не се откриха медицински документи, обективизиращи хода на оздравителния процес след изписването от лечебните заведения, както и за назначените контролни прегледи на конкретни дати, както и за провеждане на рехабилитация и консулти при специалисти.

Установената локална остеопороза на глезенната област при рентгеновото изследване по време на втората хоспитализация е често срещано и донякъде очаквано усложнение при фрактури касаещи глезените и/или подлежащите под тях тарзални кости, какъвто е талуса (скочната кост).

Медицинските критерии за следоперативния период по повод на конкретните фрактури на ишеца, както и за домашния режим, не включват обездвижване, понеже същото е вредно и би се отразило негативно на цялостното общо здравословно състояние и на удължаване на възстановителния процес конкретно. Точно обратното - предписва се двигателен режим, доколкото 3 от 4-те крайника при процесното увреждане са останали здрави и свободни, при който режим единствено нежелателно е натоварването на засегнатия крайник за срок от 1 месец, а впоследствие се разрешава частичното му натоварване. Това се постига при използването на подмишнични патерици, струващи между 20 и 50 лв.

За този срок от 1 - 2 месеца след първата операция (поради индивидуалния усет за болка и страдание), самообслужването е затруднено, но не и невъзможно и налага частична чужда помощ, но не до степен да се търсят услугите на болногледач.

След този срок една целенасочена рехабилитация би ускорила възстановителния процес до самостоятелно ходене без помощни средства след 6-ия месец от първата операция.

В делото има приложена фактура с касов бон за 70,00 лв. от 21.08.2020 г. за медицински транспорт, която дата съвпада с изписването на ишеца от У.“ при първата му хоспитализация там и е напълно допустим имуществен разход за придвижването до дома му в градска среда, доколкото не е могъл да натоварва левия си долен крайник.

Единствено ампулите Фраксипарин са изписани на ишеца за поставяне в дома след първата хоспитализация до 30-ия ден, за което му е била дадена рецепта, но в делото няма приложена фактура с касов бон удостоверяващ, че същите ампули са били купени. Що се касае до останалите изброени във въпроса медикаменти, а именно - аналгин ампули, медиксон, трифас и хлофазолин ампули, то същите са били давани на ишеца докато е бил хоспитализиран в П. и не са изписвани за домашно лечение.

По действащите към момента нормативни актове в здравеопазването, пациентът сам заплаща имплантите, ако е необходимо да се поставят такива при оперативното лечение. В случая заплатените по фактура 1430,00 лв. за метални остеосинтезни средства (импланти) - Киршнерови игли и 3 броя малеоларни винтове са били необходими при оперативното

лечение на ищеца.

Що се касае до Protect Cat Walker и представената в делото фактура за този разход от 200,00 лв. то това е специална статична ортеза за глезени, с интегрирана помпа и клапа създаваща налягане около глезенната става и нехлъзгащо се стъпало. В делото не се откри мнение или предписание от лекуващите лекари за необходимостта от точно такава ортеза, доколкото същата има приложение за други травматични състояния - за руптури на ахиливото сухожилие и най-вече за луксации на глезенната става. В случая тази ортеза е доставяла известен комфорт, но не е допринасяла за някакво по-бързо възстановяване и блокирайки напълно движенията в глезенната става, дори е пречела за ефективното кръвоснабдяване на глезенната област. Медицинските критерии за възстановителния период на ищеца не включват изобщо необходимостта от каквито и да било ортезни средства, защото оперативно поставените импланти здраво задържат костните фрагменти на талуса и медиалния малеол, а е било необходимо само да се спазват указанията дадени в епикризата още при изписването му от У.“ - да ходи с 2 помощни средства, без да натоварва оперирания крайник.

Рехабилитацията е важен завършващ елемент от лечението на травматичните увреждания и стига да е направена своевременно и адекватно на конкретното увреждане допринася за постигането на пълно му възстановяване.

В ИМ се твърди за разходи от 600,00 лв. дадени за 20 рехабилитационни процедури (не се споменава какви), които процедури са били извън полагащите се по каса 10 процедури. В делото не се откри предписание от лекуващите лекари за необходимостта от такива екстра процедури, както и платежен документ за реално извършеният имуществен разход. По медицински критерий не е било необходимо да се извършва такъв голям брой процедури, медицинския алгоритъм е съобразил колко точно е необходимата бройка и същата се покрива от здравната каса. Отделно от това, ако е било необходимо, е могло по предписание на специалист да се извършат още процедури по НЗОК.

Избора на екип не е медицинска дейност и е предлагана платена услуга в повечето големи лечебни заведения с цел да си набавят допълнителни финансови средства. Същата услуга не е задължителна за пациента, а е нещо като бонус да избере кой точно специалист иска да го оперира и лекува, така както пациента може да избере и други платени услуги като самостоятелна стая, денонощен медицински пост, кетъринг хранене донасяно извън болницата и др.

Трябва да се подчертае за съда, че при конкретни по-тежки травматични състояния, оперативното лечение на пациента ще бъде извършено от най- опитния специалист в лечебното заведение, независимо дали е бил избран като избор на екип или не, просто защото само той има нужната за тази цел квалификация и компетентност.

При така даденото заключение на комплексната АТЕ и СМЕ, и предвид събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, възраженията на ответната страна за липсата на виновно противоправно поведение на водача на автомобила, с който е станало ПТП, и за наличие на съпричиняване от страна на пострадалото лице поради липса на

поставен обезопасителен колан, остават недоказани и неоснователни.

Съдът кредитира и приетата по делото ССЕ, която също е отговорила в пълнота на поставените въпроси.

Съгласно заключението на ССЕ:

Видно от приложените Епикриза на л.7 е записано: „проведена обезболяваща терапия с дексофен, венозни вливания, антибиотична терапия, антикоагулантна профилактика с фраксипарин 0,4 за още 30 дни в дом обстановка- издадена рецепта“

При направено проучване на лекарствени средства в аптечната мрежа за 2020 г. се установи: за закупуване на антикоагулантна профилактика с фраксипарин 0,6 за 30 дни в дом обстановка- са необходими: 30 бр. х 4,9357 лв. за брой - 148,71 лв.

Обезболяващи лекарства: аналгин 20 бр. 10,07 лв., дексофен 20 бр. за 19.94 лв., намезин 15 бр. за 8,9 лв., хексалгин 10 бр. за 11,75 лв.

Ако се приеме, че ищеца е употребявал обезболяващи лекарства за 30 дни , същите биха били на осреднена стойност 25 лв. на месец х 3 м. = 75 лв.

Освен това в епикриза има препоръка : / да ходи с две помощни средства по указания в клиниката начин без натоварване на оперирания крайник/ .

Разходите за закупуване на патерици са в размер на 37 лв.

Претендираната сума за допълнителна храна и хранителни добавки, при усилена белтъчна диета е определена на 1080,00 лв.

По делото е приложена фактура № 1000141981/21.08.2020 г. на обща стойност 1430,0 лв. за закупуване на медицинско изделие.

Видно от приложената по делото фактура № 1000141980/21.08.2020 г. платената сума да избор на екип е 900,00 лв.

По делото е приложена фактура № 1000141983/21.08.2020 г. платената сума да потребителска такса 58,00 лв.

По делото е приложена фактура № 1000144048/09.10.2020 г. платената сума да потребителска такса 17.40 лв.

Видно от фактура № 0000000156/08.10.2020 г., платената сума за медицински транспорт е 70,00 лв.

Видно от фактура № 011/21.08.2020 е платената сума от 200,00 лв. за статична ортеза за глезена protect cat walker.

Разходите за заплащане на болногледач, претендирани с ИМ са в общ размер на 600,00 лв.

Ако ищецът е бил обездвижен в рамките от 1-3 месеца, е имал нужда от непрекъснати грижи на болногледач, при цена от 20 лв. на час са били необходими на месец около 1200,00 лв. само за 600 часа.

Разходите за заплащане на рехабилитационни услуги претендирани от ищцата са

600,00 лв. Предвид предвижването на ищеца с помощни средства, намирането и посещението от и до рехабилитатор е било затруднено.

При извършеното проучване, се установи че за домашно посещение цената на рехабилитатор в този период е от 35 лв. на час до 50,00 лв. на час.

Ако се приеме, че разходите за рехабилитация за 10 процедури се поемат от здравната каса, то за останалите 20 процедури ще са необходими около 600, 00 лв./20 процедури x 30 лв. /средно на час/.

Ищецът претендира сума за транспорт от 200,00 лв., която настоящата експертиза не е компетентна да определи, поради липса на конкретни данни.

Общ размер на направените разходи съгласно приложени документи: 2 675,40 лв.

За закупуване на антикоагулантна профилактика с фраксипарин 0,6 :148,71 лв.

Обезболяващи лекарства: Ако се приеме , че ищеца е употребявал обезболяващи лекарства за 30 дни , същите биха били на осреднена стойност 25 лв. на месец x 3 м. = 75 лв.

Разходите за закупуване на патерици са в размер на 37 лв.

По делото не са представено документи за направени разходи за силна храна и болногледач.

Съдът счита за доказани само част от претендираните разходи за здравословното възстановяване на ищеца.

Тук е моментът СРС да обсъди и показанията на свидетелката Кристияна Б.а – дъщеря на ищеца.

Съдът кредитира тези показания частично, като съобрази, че само част от тях се подкрепят от останалите доказателства. Така, в подкрепа на другите гласни и писмени доказателства, свидетелката твърди настъпването на процесното ПТП, както и обстоятелството, че поради него баща ѝ е лежал в болница. Свидетелката навежда твърдения, че след изписването на баща ѝ, се наложило да си бие инжекции, които били поставяни от медицинска сестра. Тези обстоятелства намират подкрепа, както в показанията на други разпитан свидетел /в частта относно настъпването на ПТП/, така и в приобщените по делото медицински документи, а така също и заключението на приетата по делото комплексна експертиза относно слагането на инжекции.

Ето защо, макар да липсва разходен документ за закупуването на Фраксипарин, съдът, позовавайки се на медицинските документи и на заключението на комплексната експертиза в нейната медицинска част /в нея се потвърждава предписването на Фраксипарин/, както и на показанията на свид. Б.а, съдът приема, че ищецът е сторил разноси за закупуването на предписания след изписването му антикоагулант Фраксепарин до 30-ия ден, чиято пазарна стойност към релевантния период, вещото лице по ССЕ оценява на 148,71 лева. Т.е. до размер на 148,71 лева претенцията на ищеца за лекарства се явява основателна и следва да бъде уважена.

Претенцията на ищеца, обаче за закупуване на лекарства в останалата част, а именно:

аналгин ампули, медиксон, трифас и хлофазолин ампули, се явява недоказана, тъй като от една страна липсват разходни документи, които да доказват закупуването на тези лекарства, както и предписанието им от лекар след изписване на ищеца. В тази насока съдът съобрази и заключението на комплексната експертиза, съгласно която, посочените медикаменти са били давани на ищеца, докато е бил хоспитализиран в П. и не са изписвани за домашно лечение.

С оглед на това претенцията за разходи за лекарства над сумата от 148,71 лева до претендираните 200 лева се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, т.е. за сумата от 51,29 лева.

По отношение разходите за силна храна /усилена диета/ в размер на 1080 лева, съдът счита същите за недоказани. В тази насока са единствено показанията на свидетелката Б.а, която сочи, че баща ѝ се наложило да пие лекарства, съдържащи телешко за костите, както и, че ял супи. Тези твърдения, обаче, не са достатъчни, за да бъде приета за доказана претенцията за необходимостта от прием на усилена диета, тъй като от една страна липсват доказателства за предписана такава, а отделно липсват доказателства за реално сторени разходи за такава усилена диета /липсват разходни документи/. С оглед на това претенцията и в тази част – усилена храна в размер на 1080 лева следва да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

По отношение претендираните разходи в размер на 1430 лева - разходи за закупуване на медицинско изделие – метални импланти и Киршнерови игли, съдът счита същата за доказана, доколкото от една страна от приобщената по делото фактура № 1000141981/21.08.2020 г. на обща стойност 1430,00 лв. и фискален бон към нея, се установява закупуване на медицинско изделие, а от друга от заключението на СМЕ се установява, че съгласно Епикриза по ИЗ 14250/2020 на У.“ - С., ищецът е бил хоспитализиран в периода 11.08 - 21.08.2020г., когато по спешност е била осъществена оперативна интервенция по наместването на двете фрактури и поставянето на импланти - Киршнерови игли за талуса и 3 бр. винтове на вътрешния глезен. Вещото лице допълва, че по действащите към момента нормативни актове в здравеопазването, пациентът сам заплаща имплантите, ако е необходимо да се поставят такива при оперативното лечение. В случая заплатените по фактура 1430,00 лв. за метални остеосинтезни средства (импланти) - Киршнерови игли и 3 броя малеоларни винтове са били необходими при оперативното лечение на ищеца. При така даденото заключение, съдът счита, че претенцията разходите в размер на 1430 лева за закупуването на Киршнерови игли и метални импланти следва да бъде уважена изцяло.

По отношение претенцията в размер на 900 лева - разходи за избор на екип, съдът счита същата за неоснователна, доколкото, макар ищецът да ги е сторил, което се установява от фактура № 1000141980 от 21.08.2020г. и фискален бон към нея, изборът на екип съгласно заключението на СМЕ не е бил задължителен. Нещо повече, вещото лице изрично сочи, че изборът на екип не е медицинска дейност и е предлагана платена услуга в повечето големи лечебни заведения с цел да си набавят допълнителни финансови средства. Същата услуга не

е задължителна за пациента, а е нещо като бонус да избере кой точно специалист иска да го оперира и лекува, така, както пациента може да избере и други платени услуги като самостоятелна стая, денонощен медицински пост, кетъринг хранене донасяно извън болницата и др. Вещото лице изрично сочи, че при конкретни по-тежки травматични състояния, оперативното лечение на пациента ще бъде извършено от най-опитния специалист в лечебното заведение, независимо дали е бил избран като избор на екип или не, просто защото само той има нужната за тази цел квалификация и компетентност. С оглед на това, съдът счита, че тази претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът счита за доказани и основателни претенциите за разходи за потребителска такса в размер на 58 лева и разходи за заплащане на потребителска такса в размер на 7,40 лева, както и разходи - 70 лева за заплащане на медицински транспорт – линейка.

В тази насока кредитира фактура № 1000141983 от 21.08.2020г. и фискален бон към нея, от които се установява заплащането на сумата от 58,00 лева потребителска такса; фактура № 1000144048 от 09.10.2020г. и фискален бон към нея, от които се установява заплащането на сумата от 17,40 лева за потребителска такса.

От фактура № 11/21.08.2020г. и фискален бон към нея се установява заплащането на разходи в размер на 70 лева за медицински транспорт, ползването на който транспорт – линейка се потвърждава от показанията на свид. Б.а, както и от заключението на комплексната експертиза, която сочи, че този разход е от 21.08.2020 г., която дата съвпада с изписването на ищеца от У.“ при първата му хоспитализация там и е напълно допустим имуществен разход за придвижването до дома му в градска среда, доколкото не е могъл да натоварва левия си долен крайник.

По отношение разходите за болногледач в размер на 600 лева съдът счита същите за недоказани. От една страна лисват разходни документи за заплащането на подобни разходи. От друга страна свид. Б.а отрича да се е наложило да ползват болногледач. Посоченото от нея, че на място е идвала медицинска сестра, за да бие инжекции на баща ѝ, е ирелевантно, тъй като по делото не се претендира заплащането на разходи за медицинска сестра, а за болногледач.

В тази насока съдът съобрази и заявеното от вещото лице по СМЕ, че след първата хоспитализация ищецът е изписан с препоръка да ходи с две помощни средства (патерици) по указания начин, без да натоварва крайника. След втората хоспитализация е препоръчат свободен режим на движение, а след третата операция в периода 31.08 - 03.09.2021г., когато са отстранени трите винта от вътрешния глезен при изписването е отбелязано нуждата от помощни средства (не е посочено какви за колко време).

Съгласно заключението на СМЕ - медицинските критерии за следоперативния период по повод на конкретните фрактури на ищеца, както и за домашния режим, не включват обездвижване, понеже същото е вредно и би се отразило негативно на цялостното общо здравословно състояние и на удължаване на възстановителния процес конкретно. Точно обратното - предписва се двигателен режим, доколкото 3 от 4-те крайника при процесното увреждане са останали здрави и свободни, при който режим единствено нежелателно е

натоварването на засегнатия крайник за срок от 1 месец, а впоследствие се разрешава частичното му натоварване. Това се постига при използването на подмишнични патерици, струващи между 20 и 50 лв.

За този срок от 1 - 2 месеца след първата операция (поради индивидуалния усет за болка и страдание), самообслужването е затруднено, но не и невъзможно и налага частична чужда помощ, но не до степен да се търсят услугите на болногледач.

С оглед на това, претенцията на ищеца за сумата от 600 лева за болногледач следва да бъде отхвърлена, тъй като нито се доказва нуждата от него, нито реалното ползване на болногледач, нито са представени разходни документи за заплащане на такава услуга.

По отношение претенцията за разходи за рехабилитационни процедури в размер на 600 лева, съдът счита същите за недоказани. Действително, свид. Б.а сочи, че при баща ѝ в продължителен период от време /близо две години/ на две седмици е идвал рехабилитатор. По делото, обаче, липсват разходни документи за заплатени каквито и да било рехабилитационни процедури.

В тази насока съдът съобрази и заключението на СМЕ, която сочи, че рехабилитацията е важен завършващ елемент от лечението на травматичните увреждания и стига да е направена своевременно и адекватно на конкретното увреждане допринася за постигането на пълно му възстановяване. Вещото лице обръща внимание, че в ИМ се твърдят разходи от 600,00 лв., дадени за 20 рехабилитационни процедури (не се споменава какви), които процедури са били извън полагащите се по каса 10 процедури. Според вещото лице, от една страна, ако са били налице предписани процедури, то първите 10 от тях се покриват от здравната каса. В делото не се открива предписание от лекуващите лекари за необходимостта от процедури, включително екстра процедури, т.е. над първите 10 процедури, както и платежен документ за реално извършеният имуществен разход. По медицински критерий не е било необходимо да се извършва такъв голям брой процедури, медицинския алгоритъм е съобразил колко точно е необходимата бройка и същата се покрива от здравната каса. Отделно, вещото лице сочи, че ако е било необходимо, е могло по предписание на специалист да се извършат още процедури по НЗОК.

Този състав счита за недоказана и претенцията в размер на 200 лева - разходи за транспорт – винетка, такси и гориво. Действително, свид. Б.а твърди, че в повечето случаи, когато се е налагало баща им да бъде воден за преглед, са го карали с личен транспорт. По делото, обаче, липсват доказателства /разходни документи/ за закупуването на винетка, гориво или ползването на такси, поради което тази претенция остава недоказана.

Този състав счита за неоснователна и претенцията в размер на 200 лева – разходи за закупуване на protect cat walker. Това е така, въпреки, че видно от фактура № 156 от 08.10.2020г., и фискален бон към нея, такива разходи са били сторени. По делото, обаче, липсват доказателства, ползването на това пособие да е било предписано, нито да е било необходимо. По делото се установява, че при изписване на ищеца от болница е било препоръчано ползването на помощни средства /патерици/, но не и protect cat walker.

Съгласно заключението на СМЕ - Protect Cat Walker е специална статична ортеза за глезени, с интегрирана помпа и клапа създаваща налягане около глезенната става и нехлъзгащо се стъпало. В делото не се откри мнение или предписание от лекуващите лекари за необходимостта от точно такава ортеза, доколкото същата има приложение за други травматични състояния - за руптури на ахиливото сужожилие и най-вече за луксации на глезенната става. В случая тази ортеза е доставяла известен комфорт, но не е допринасяла за някакво по-бързо възстановяване и блокирайки напълно движенията в глезенната става, дори е пречела за ефективното кръвоснабдяване на глезенната област. Медицинските критерии за възстановителния период на ищеца не включват изобщо необходимостта от каквито и да било ортезни средства, защото оперативно поставените импланти здраво задържат костните фрагменти на талуса и медиалния малеол, а е било необходимо само да се спазват указанията дадени в епикризата още при изписването му от У.“ - да ходи с 2 помощни средства, без да натоварва оперирания крайник.

Не се спори по делото, а и този факт беше приет за безспорен, че към датата на ПТП отговорността на виновния водач на МПС, с което е станал инцидента, довел до травматични увреждания на ищеца, е била застрахована по застраховка „Гражд. отговорност“ при ответника.

Със задължителната застраховка “Гражд. отговорност” на автомобилистите застрахователят поема да носи риска от настъпване в правната сфера на застрахованите лица на гражд. отговорност за причинени на трети лица имуществени или неимуществени вреди при управлението или по повод притежаването на МПС. Съобразно чл. 477, ал. 2 КЗ застраховани лица по договора за застраховка “Гражд. отговорност” на автомобилистите са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. В този смисъл ответникът по силата на сключения със собственика на тролейбуса договор за застраховка “Гражд. отговорност” за процесния период носи отговорност за причинените при управлението на същия автомобил вреди на трети лица. Съгласно ал. 3 на чл. 477 КЗ трети лица са всички увредени лица, с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди.

Размерът на дължимото от застрахователя по договор за задължителна застраховка “Гражд. отговорност” се определя от реално причинените от делинквента вреди, но не повече от договорената застрахователна сума. Съобразно нормата на чл. 492 КЗ, застрахователната сума по договор за задължителна застраховка “Гражд. отговорност” на автомобилистите за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт е 10 000 000 лева за всяко застрахователно събитие, независимо от броя на пострадалите лица, а за вреди на имущество – 2 000 000 лева за всяко събитие, независимо от броя на пострадалите лица.

В конкретния случай при така събраните доказателства се установява, че в резултат на виновното и противоправно поведение на водача на лек автомобил „О.“ с рег. № ., чиято

гражд. отговорност е била застрахована при ответното дружество, и в което ППС пътник е бил ищеца, на последния са причинени телесни повреди, както следва: директна травма в областта на лявата глезенна става, довела до фрактури на две места: на вътрешния глезен и на скочната кост (талус).

С мотивите, изложени по-горе, съдът прие за доказани и основателни част от претенциите на ищеца за заплащане на разходи за лечение, а именно: 148,71 лева - разходи за лекарства, 1430 лева - разходи за закупуване на медицинско изделие – метални импланти и Киршнерови игли, 58 лева - разходи за заплащане на потребителска такса, 7,40 лева - разходи за потребителска такса, 70 лева - разходи за заплащане на медицински транспорт. Само тези разходи съдът счита, че се намират в пряка връзка с лечението на причинените в резултат на процесното ПТП телесни увреждания. Тези разходи възлизат в общ размер на 1714,11 лева.

На ищеца се дължи и законна лихва върху сумата от 1714,11 лева, считано от 26.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането при условията на чл. 497, ал. 1, т. 2 КЗ, доколкото ищецът е предявил извънсъдебна претенция за заплащане на имуществени вреди на 26.05.2021г.

Останалите претендирани разходи, а именно за разходи за лекарства за сумата над 148,71 лева до пълния предявен размер от 200 лева, или за сумата от 51,29 лева, се явява недоказана и в този смисъл неоснователна.

Неоснователни и недоказани се явяват и следните претенции в размер на: 1080 лева - допълнителни разходи за силна храна /усилена диета/, 600 лева - разходи за болногледач, 600 лева - разходи за рехабилитационни процедури, 200 лева - разходи за транспорт. Доводи в тази насока бяха изложени по-горе.

Неоснователни се явяват и претенциите за заплатени разходи в размер на 900 лева - за избор на екип, 200 лева – разходи за закупуване на protect cat walker, тъй като същите не се доказва да се намират в пряка връзка с лечението на ищеца, т.е. същите нито са били предписани, нито са били необходими, а за избора на екип, същият не съставлява и част от лечението.

Ето защо, предявеният иск следва да бъде отхвърлен за горницата до пълния предявен размер от 5 345,40 лева, или за сумата от 3631,29 лева, като неоснователен.

По разноските:

Право на разноски при този изход на спора има ищецът, с оглед уважената част на иска и ответникът с оглед отхвърлената част на иска.

Ищецът доказва сторени разноски в исковото производство пред настоящата инстанция, както следва: 213,82 лева – държавна такса; 400,00 лева – депозит за комплексна експертиза; 200,00 лева – депозит за ССЕ; 500,00 лева – адвокатско възнаграждение.

Общите разноски, които е сторил ищеца, възлизат в размер на 1313,82 лева.

От тях с оглед уважената част на иска, ответникът следва да му заплати сумата от 421,30 лева.

Ответникът доказва следните разноси: 50,00 лева – депозит за свидетел; 400 лева – депозит за комплексна експертиза. Общите разноси на ищеца, са в размер на 450 лева.

От тях, с оглед отхвърлената част на иска, ищецът следва да му заплати сумата от 305,70 лева.

По делото от бюджета на съда е изплатено възнаграждение на вещото лице, изготвило приетата по делото ССЕ, в размер на 100 лева, доколкото ответникът не е внесъл определения от съда депозит при допускане на експертизата.

С оглед на това, на основание чл. 77 ГПК тези разноси следва да бъдат възложени в тежест на ответника, който не ги е внесъл и тези разноси не могат да бъдат претендирани от задължената да ги внесе страна. Сумата от 100,00 лева следва да бъде внесена по сметка на СРС.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА З.с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Д. да плати на К. М. Б. ЕГН *****, с адрес: с. Д., ул. „Г. С. Р., общ. М., Област В., на основание **чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 КЗ** сумата от **1714,11 лева** /хиляда седемстотин и четиринадесет лева и 11 стотинки/, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в направените от ищеца разходи за лечение на телесни увреждания, в резултат на ПТП, реализирано на 11.08.2020г. в гр. С. с лек автомобил „О.” с рег. № ., в който ищецът бил пътник, от които: 148,71 лева - разходи за лекарства, 1430 лева - разходи за закупуване на медицинско изделие – метални импланти и Киршнерови игли, 58 лева - разходи за потребителска такса, 7,40 лева - разходи за потребителска такса, 70 лева - разходи за заплащане на медицински транспорт, **ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.08.2021г. до окончателното изплащане на сумата**, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния предявен размер от 5345,40 лв., или за сумата от 3631,29 лева, включваща следните суми: 51,29 лева – разноси за лекарства, представляваща разлика над сумата от 148,71 лева до пълния предявен размер от 200,00 лева; 1080 лева - допълнителни разходи за силна храна /усилена диета/; 900 лева - разходи за избор на екип, 600 лева - разходи за болногледач; 600 лева - разходи за рехабилитационни процедури; 200 лева - разходи за транспорт, 200 лева – разходи за закупуване на protect cat walker, като неоснователен.

ОСЪЖДА З.с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Д. да заплати на К. М. Б. ЕГН *****, с адрес: с. Д., ул. „Г. С. Р., общ. М., Област В., на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **421,30 лева** /четиристотин двадесет и един лева и 30 стотинки/ - разноси, сторени в производството пред СРС.

ОСЪЖДА К. М. Б. ЕГН *****, с адрес: с. Д., ул. „Г. С. Р., общ. М., Област В.

да заплати на З.с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Д., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **305,70 лева** /триста и пет лева и 70 стотинки/ - разноси, сторени в производството пред СРС.

ОСЪЖДА З.с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Д., на основание чл. 77 ГПК да заплати по сметка на **Софийски районен съд**, сумата от **100,00 лева** /сто лева/ – разноси, сторени в производството пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____